

COLORJEVE INFORMACIJE

II 263360

GLASILO DELOVNEGA KOLEKTIVA COLOR MEDVODE

Leto XXVI

FEBRUAR-MAREC 1997

Št. 1-2 (269)

KAKO SMO POSLOVALI V PRETEKLEM LETU IN NAČRTI ZA TEKOČE LETO

Leto 1996 je bilo za podjetje COLOR prvo leto po letu 1992, ko je ponovno poslovalo z dobičkom in realiziralo najpomembnejše cilje. Tako je bil obseg proizvodnje in prodaje premazov za 21% večji kot v predhodnem letu in za 5% nad planiranim, skupni obseg proizvodnje oziroma prodaje pa je bil za 13% večji od predhodnega leta in za 4% pod planiranim na račun manjše prodaje smol. Vsa povečana prodaja je bila realizirana s prodajo na tujih trgih, tako da se je delež prodaje z izvozom povečal s 46% v letu 1995 na 55%. Pozitivna razlika med izvozom in uvozom je bila dosežena v višini 11 mio. DEM. V letu 1996 so se v primerjavi s predhodnim letom celotni prihodki povečali za 11%, pozitivna razlika pa se je odrazila v dobičku, ki je bil dosežen v višini 358.133.000,00 SIT, kar predstavlja 6,1% od prihodkov iz prodaje oziroma 5,5% od vrednosti skupnega kapitala in 11,1% od vrednosti osnovnega kapitala.

Podjetju je uspelo izboljšati socialno in ekonomsko stanje zaposlenih, znižati stopnjo zadolžitve in zmanjšati stroške financiranja, ob tem pa vlagati sredstva tudi v obnovo in modernizacijo tehnologije.

Nenazadnje pa je potrebno poudariti, da je k uspešnemu poslovanju podjetja prispevala tudi pridobitev certifikata kakovosti in soglasje k lastninskemu preoblikovanju podjetja ter uspešno opravljeni postopki lastninskega preoblikovanja.

In kakšni so načrti podjetja COLOR?

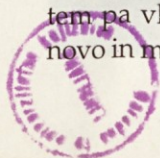
Ker je cilj podjetja Color postati do konca tisočletja vodilno srednjeevropsko podjetje, so tudi načrti za leto 1997 visoki in sicer:

- povečanje obsega proizvodnje in prodaje za najmanj 16%

- doseg 11% dobiček na kapital
- ohranjanje ekonomske in socialne varnosti zaposlenih
- zmanjšanje vezave sredstev v zalogah in terjatvah ter doseganje pozitivnega finančnega toka v obsegu najmanj dobička
- izdelava dokončnega programa za opravljanje vseh dejavnosti podjetja na eni lokaciji
- povečanje tržnega deleža v Sloveniji in osvajanje novih trgov
- usklajevanje pogojev nabave s pogoji prodaje (cene, roki, plačevanje, tržišča...)

TABELA

	1995	plan 1996	doseženo	index (4:2)	index (4:3)
1	2	3	4	5	6
obseg prodaje (v t)	14.879	17.565	16.780	113	96
smole	6.451	7.836	6.607	102	84
premazi	8.428	9.729	10.174	121	105
izvoz (v 000 DEM)	25.234	29.661	34.582	137	117
celotni prihodki (v 000 DEM)	60.549	64.914	67.012	111	103
celotni odhodki (v 000 DEM)	60.824	61.754	63.033	104	102
dobiček (v 000 DEM)	-275	3.159	3.979	-	126
investicije (v 000 DEM)	791	2.000	2.202	278	110
zaposleni	488	470	482	99	103

999045-18

LASTNINJENJE V ZAKLJUČNI FAZI

Kar nekaj časa je že preteklo, odkar se je v podjetju Color začel postopek lastninskega preoblikovanja podjetja, kot to določa zakon o lastninskem preoblikovanju podjetij. Zakon ureja lastninsko preoblikovanje podjetij z družbenim kapitalom v podjetje z znanimi lastniki. Naveden zakon predvideva sedem načinov lastninskega preoblikovanja (natančno jih ureja uredba o pripravi programa in izvedbi posameznih načinov lastninskega preoblikovanja) pri čemer je Color uporabil naslednje načine:

- prenos delnic na sklade (zakonsko obvezujoče)
- interno razdelitev delnic
- notranji odkup delnic
- javno prodajo delnic

Prenos delnic na sklade

S programom lastninskega preoblikovanja, upoštevaje zakon, je bilo določeno, da se na Slovenski odškodninski sklad prenese 10% lastninjenju namenjenega družbenega kapitala; na Kapitalski sklad pokojninskega in invalidskega zavarovanja prav tako 10%, na Sklad RS za razvoj pa 20% lastninjenju namenjenega družbenega kapitala. Iz naslova neplačanih davkov na neizplačane osebne dohodke (ti zneski so bili s strani delavcev uporabljeni pri interni razdelitvi) je kapitalski sklad pokojninskega in invalidskega zavarovanja pridobil še 2,47% kapitala; sklad za razvoj pa je prav tako iz kvote namenjene interni razdelitvi pridobil še 2,02% kapitala.

Interna razdelitev in notranji odkup

Ta dva izmed zgoraj navedenih načinov lastninskega preoblikovanja omogočata tudi nastanek tako imenovanega delavskega lastništva. Osnovna težnja delavskega lastništva je, da zaposleni v podjetju postanejo lastniki dela delnic pod-

jetja in tako delajo tudi zase ter zaslužijo, ko zasluži podjetje. Z delavskim lastništvom se skuša doseči identifikacijo ciljev zaposlenih s cilji podjetja. Kot lastniki imajo delavci glasovalno pravico (osebno ali preko pooblaščenca) na skupščini družbe in tako odločajo o najpomembnejših zadevah družbe. Delavci tako v družbah, ki uspešno posluje prejema na dva načina: kot naraščanje vrednosti njihovih delnic in preko izplačanih dividend.

Interna razdelitev delnic je potekala med zaposlenimi, bivšimi zaposlenimi in upokojenimi delavci podjetja in sicer so se delnice razdelile v zameno za prinesene lastniške certifikate oziroma potrdila za neizplačani del osebnih dohodkov. Zakon določa, da gre za interno razdelitev največ 20% lastninjenju namenjenega družbenega kapitala, kar je bilo določeno tudi v programu lastninskega preoblikovanja. Glede na to, da je bilo prinesenih certifikatov premalo, so v interni razdelitvi sodelovali tudi ožji družinski člani zaposlenih. Ker tudi s temi certifikati ni bilo mogoče razdeliti 20% lastninjenju namenjenega družbenega kapitala podjetja, temveč 15,51%, so se nerazdeljene delnice, upoštevaje zakon, do teh 20% prenesle na sklad za razvoj (2,02%) in kapitalski sklad pok-

ojninskega in invalidskega zavarovanja (2,47%).

Delnice pridobljene v interni razdelitvi so neprenosljive dve leti od njihove izdaje, razen z dedovanjem.

Notranji odkup delnic je način lastninskega preoblikovanja, pri katerem so sodelovali zaposleni, bivši zaposleni in upokojenci podjetja. Podjetje je notranjemu odkupu namenilo 30% lastninjenju namenjenega družbenega kapitala, pri čemer je že v sklepu o lastninskem preoblikovanju podjetja določilo, da bo podjetje neodkupljene delnice v notranjem odkupu, ponudilo v postopku javne prodaje. V notranjem odkupu bo odkupljeno 17,34% lastninjenju namenjenega družbenega kapitala.

Sam program notranjega odkupa je z zakonom opredeljen odnos (pogodba) med skladom in udeleženci programa, ki omogoča nakup delnic s popustom (50%) in odlogom plačila (5 obrokov) ter določa medsebojne pravice in dolžnosti udeležencev notranjega odkupa. Z zakonom je nadalje opredeljeno, da morajo udeleženci notranjega odkupa od sklada najprej odkupiti prvi obrok delnic. Vplačilo skladu opravi v imenu in za račun udeležencev notranjega odkupa podjetje. V Colorju so

nadaljevanje na 3. strani

udeleženci notranjega odkupa opravili vplačilo za nakup delnic podjetja v gotovini. Podjetje mora sedaj skladu poravnati kupnino za delnice v gotovini na podlagi posebne pogodbe o odkupu delnic notranjega odkupa, katere pogodbeni stranki sta Color in sklad. V našem primeru bo kupnina skladu v imenu in za račun zaposlenih plačana po sklenitvi omenjene pogodbe, kar je šteti za plačilo prvega obroka. Notranji odkup pa se bo nadaljeval tudi po izvršenem lastninskem preoblikovanju in sicer bo podjetje v imenu in za račun sodelujočih v programu notranjega odkupa odkupilo najkasneje v nadaljnjih štirih letih še preostale delnice. Kot je bilo že omenjeno, bo podjetje s skladom sedaj sklenilo pogodbo na podlagi katere bo vplačalo prvi obrok. Zato bo drugi obrok za nakup delnic iz notranjega odkupa zapadel v plačilo naslednje leto, eno leto po sklenitvi pogodbe oziroma vplačilu prvega obroka. Program notranjega odkupa bo uspešno zaključen po odkupu vseh delnic od sklada.

Sodelujoči pri notranjem odkupu sprejmejo tudi pravila notranjega odkupa, katerih obvezno vsebino je določila Agencija RS za prestrukturiranje in privatizacijo.

Pravila je nato določil delavski svet podjetja, udeleženci notranjega odkupa pa so k njim pristopili z izjavo na vpisnici. »Predpisani« model pravil s strani agencije omogoča, da pri upravljanju družbe poleg udeležencev notranjega odkupa (imetniki delnice C) sodelujejo tudi delničarji iz interne razdelitve (imetniki delnice B). Upravičenci interne razdelitve in notranjega odkupa, torej imetniki delnic B in C, na podlagi teh pravil tvorijo združenje delničarjev, ki oblikujejo medsebojne pravice in obveznosti, določene v pravilih. Imetniki delnic B, ki so pristopili k pravilom prav tako sodelujejo pri odločitvah na sestanku udeležencev, razen pri odločanju o vprašanih, ki se nanašajo izključno na notranji odkup.

Delnice notranjega odkupa so v času trajanja programa notranjega odkupa neprenosljive izven programa: prenosljive pa so med udeleženci programa notranjega odkupa z omejitvijo, da ostaja vsaj ena tretjina zaposlenih med udeleženci notranjega odkupa.

Javna prodaja

Color je na podlagi programa lastninskega preoblikovanja 22,66% lastninjenju namenjenega družbenega kapitala namenil javni prodaji delnic podjetja, pri nakupu katerih

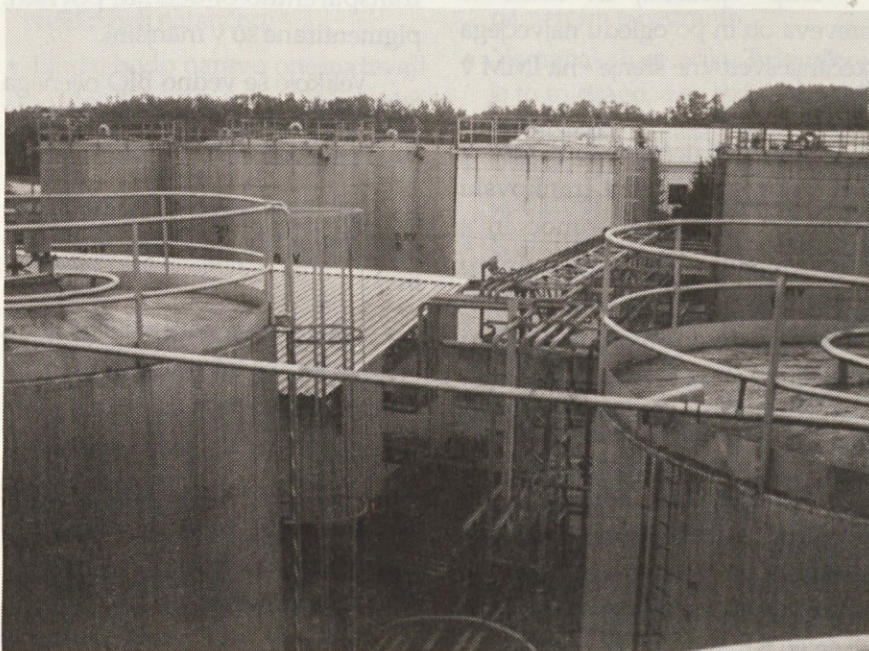
so sodelovale domače fizične osebe. Glede na to, da je bil vpis delnic iz tega naslova presežen, se je vpisnikom število vpisanih in vplačanih delnic proporcionalno zmanjšalo, o čemer so bili pisno obveščeni.

In kaj nas v nadaljevanju še čaka?

Kot je bilo že navedeno, bo podjetje na podlagi sklenjene pogodbe s skladom odkupilo prvi paket delnic iz notranjega odkupa. Delavski svet kot organ upravljanja bo sprejel akt o lastninskem preoblikovanju in statut delniške družbe Color, ki ju je potrebno skupaj z ostalo predpisano dokumentacijo predložiti Agenciji RS za prestrukturiranje in privatizacijo. Agencija na podlagi zahteve izda tako imenovano drugo soglasje k lastninskemu preoblikovanju. Značilnost akta in statuta je, da za njuno veljavnost ni potrebno soglasje bodočih delničarjev, saj ju sprejme organ upravljanja. Upošteva navodilo agencije v akt in statut ni dopustno vgraditi mehanizmov, ki bi npr. favorizirali le eno skupino delničarjev. Agencija stoji na stališču, da v aktu oziroma statutu tudi ne smejo biti določbe, ki bi zmanjševale ekonomsko vrednost delnic bodočih delničarjev. Ob pregledu dokumentacije za izdajo drugega soglasja agencija preverja vse prej omenjene elemente in v primeru, da so spoštovani vsi zahtevani elementi, izda soglasje, ki je pogoj za vpis v sodni register.

V kratkem času bo sklican tudi sestanek udeležencev notranjega odkupa, na katerem bodo udeleženci izvolili vodjo programa notranjega odkupa.

Zadnje dejanje lastninskega preoblikovanja pa je vpis v sodni register je konstitutivnega pomena, saj od dneva vpisa podjetje začne poslovati kot kapitalska družba, torej kot delniška družba, ki ima normalno lastninsko in upravljalno strukturo z znanimi lastniki kapitala.

KÖLN 1997

Ko pade Drevo, je to lahko trohnoba, sprhnelost, smrt,

vračanje v Zemljo ali pa rojstvo nove Lepote.

Takrat se nas dotakne žlahnost Lesa,

zaslišimo večno živo zgodbo,
ki nam jo šepeta Narava.

Ta vzbuja izziv v Človeku, rojeva v njem ustvarjalne tokove,

žene sanje v misli, želje in fantazije spreminja v resničnost.

Kaj imata skupnega Drevo v soji robotosti

in krhka bidermajerska mizica,
ki diha enkratnost korenine in
debla in vonja mojstrstvo rok,
ki so jo ustvarile?

Ali enačenje komaj obdelanega mogočnega kosa hrasta,

v katerem slutiš njegovo krošnjo, ki kar vabi,

da se v njem prepustimo valovom desetletij, ponikujočih v nas?

Kje se neha delo Narave in začne ali nadaljuje človekov delež - njegov prispevek?

Kje je črta med uporabnostjo in koristnostjo in rezultatom našega hrepenenja po lepem, presežnem, umetniško dovršenem?

Rekel bom, tako za primer: STOL

Takoj se bo v naših glavah pojavila slika predmeta s štirimi nogami, sedalom in naslonom oziroma več ali manj stereotipna inačica te podobe, ki je predvsem namenjena sedenju.

To je torej tista naša vpletenost v obliko in uporabnost le-te, ki jo prenašamo najverjetneje iz generacije v generacijo že z geni.

Težak je izstop iz te kletke, ki nas oklepa, a je za preseganje edino zveličaven.

Smo se že vprašali, so mar res

potrebne štiri noge, zadostujejo morda tri ali celo dve, neverjetno - ena - ali pa končno tudi ta ne? Je omara res samo več ali manj štirio-glata zadeva namenjena za shranjevanje vsemogočnega?

Lahko kos pohištva enakovredno nadomesti umetniško sliko, kip ali plastiko, je pohištvo le nujni del bivanjskega prostora, morda njegov lepši del?

Nas lahko na videz popolnoma neuporaben, skoraj neugleden kos razveseljuje, nameščen v sozvočju dimenzij, ki nas obdajajo?

Kup vprašanj in misli te preveva ob in po ogledu največjega srečanja svetovne srenje - na IMM v Koelnu.

Včasih so naši predniki romali v Kelmorajn na daljni frankovski sever po duhovno pomoč in s priprošnjami za zdravje in dobro letino. Zdaj pa se svet seli v to starodavno mesto ob Renu, ki ga krasi mogočna gotska katedrala, na vsakoletno januarsko veliko predstavo pohištva.

V štirinajstih halah, od katerih je večina vsaj dvo, če ne troetažnih in skupni pokriti razstavnici površini skoraj 200.000 m² so zbrani vsi, ki so ali želijo v tem poslu kaj pomeniti.

Srečuješ se na tistih »borih« 42 kilometrih obhodnih poti s stilnim in starinskim pohištvom od alt deutsch, bidermajer, koloniala, antike, grajskega in meščanskega, prek sodobnih ekon, zelenih in natur stilov, do najmodernejših poskusov oblikovalskih šol in naznamenitejših svetovnih avtorskih imen.

Ne sprašujte me, kaj sem videl, kakšno je pohištvo letošnjega Koelna!

Videti IMM, pomeni biti razpet med včeraj in jutri, da bi poskušal razumeti sedanost, biti širok za sprejemanje in biti previden v sodbah.

Kljub vsemu - za tiste najbolj vztrajne, le nekaj utrinkov.

Lesna vrsta št. 1 je češnja, pa naj bo evropska ali ameriška. Sledita ji bukev in hrast.

Masiva dobiva že nekaj let vse večjo veljavo in vrednost ter pomen. Foliije in različne druge imitacije so takih kakovosti in izvedb, da jih le izvežbano oko od blizu loči od naravnih materialov.

Največ je naravnih, luženih ali transparentno obdelanih površin, pigmentirane so v manjšini.

Velikoje še vedno BIO oljenega in voskanega pohištva, zlasti velja to za masivo.

Lakirane površine so obdelane pretežno z UV ali PUR, »vode« je malo.

Tako za zaključek bi lahko rekli, da vsaj kar se tiče naše branže, na Zahodu nič novega.

Treba bo naše znanje in zmožnosti vpreči v službo trgu in jih na najboljši način vnovčiti, saj ni razloga za kakršnekoli manjvrednostne komplekse.

VOLITVE V DELAVSKI SVET IN SVET DELAVCEV PODJETJA COLOR

Volitve v delavski svet podjetja Color so potekale dne 13.02.1997. Za izvedbo volitev je bila zadolžena volilna komisija v sestavi: Alojz Izlakar, Andrejka Eržen in Husein Šarić. Volitve v delavski svet podjetja Color so potekale uspešno in izvoljeni so bili naslednji kandidati:

Terezija BERTONCELJ

Franc BURJA

Viktorija AŽMAN

Uroš KOS

Bojan SEVER

Ljudmila TAVČAR

Renato ŽLEBIČ

Marija BURJA

Marija JANŽIČ

Božidar BORČNIK

Franci HOJKAR

Srečko VIRANT

Jurij KURET

Ivan STARE

Silvo TERKAJ

Zdravko BILIČ

Marjan DOBNIKAR

Boris PIRC

Viktor ŠULC

Dragica ČUK

Milan BERTONCELJ

Glasovanja se je udeležilo 358 delavcev, kar predstavlja 73,2% udeležbo.

Na volitvah članov sveta delavcev, ki so bile dne 13.02.1997, so bili izvoljeni naslednji kandidati za člane sveta delavcev:

Marija BURGAR

Dragica HOŽIČ

Jagoda STANČIČ

Ivana KOMIC

Bojan SEVER

Robert ŠTAJER

Anton HROVAT

Marjan DOBNIKAR

Jure KURET

Franci SLUGA

Branko TOMŠE

Glasovanja se je udeležilo 339 delavcev ali 73,2% delavcev z volilno pravico.

Izvoljenim članom želimo veliko delovnih uspehov!

GLOBOKE MISLI

- Z računalnikom je mogoče narediti napako veliko hitreje in veliko bolj natančno.
- Ljudje bodo naravo onesnaževali toliko časa, da bo postala tako umazana in onesnažena, kot so sami.
- Vse kaže, da so tisti, ki delajo največje neumnosti, plačani po učinku.
- Plača je podobna igri »catch the cash«. Za tiste na vrhu piramide je vedno dovolj, za tiste spodaj pa vedno premalo.
- Prazne obljube ljudje prenašajo najtežje.
- Največ motenj povzročajo moteni.
- Lepše se je z neumnim pogovarjati o pametnih stvareh kot s pametnim o neumnih.
- Na napakah se učijo. Trdo učenje je to in drago, a so vztrajni, nihče ne odstopi.
- Kdor zna postavljati samo vprašanja, je neodgovoren.
- Ni nujno, da ima zgodba o uspehu tudi uspešen konec.
- Tisti, ki grabijo k sebi, dajo vedno vse od sebe.
- V svoje roke so vzeli stvari, ki niso njihove. Torej niso poštene.
- Potrošniki niso osli. Na led gredo vsak dan.
- Največ jih gre v pokoj s štiridesetimi leti. Eni imajo štirideset let službe, drugi pa štirideset let.

ZAKLJUČEK JAVNE PRODAJE

Po uspešno zaključeni javni prodaji delnic podjetja Color smo prejeli dokončno potrjene podatke o vpisanih certifikatih od Ministrstva za ekonomske odnose in razvoj.

Po končani javni prodaji se je prodajna cena delnic zvišala za 30%, kar pomeni, da znaša končna cena ene delnice iz javne prodaje za lastninske certifikate 3.328 SIT, za gotovinska vplačila pa 5.633 SIT. Skladno s končno prodajno ceno delnice se vpisovalcem proporcionalno zniža vpisano število delnic, kar v povprečju znaša 54% vračila.

Rezultate smo dne 19.02.1997 objavili v časopisu Delo; prav tako smo pisno obvestili vse udeležence javne prodaje o stanju na njihovem certifikatskem računu.

LJUBO DOMA

Letošnji spomladanski sejem Alpe-Adria-Dom so poimenovali - Ljubo doma. Za nas zelo posrečen naslov, saj smo se po nekaj letih manjšega angažiranja sredstev za sejemske predstavitev, odločili za novo postavitev. Kar vse zimske mesece smo premlevali in se odločali, kakšni naj bomo v novi preobleki, da bi zajeli čim več značilnosti našega podjetja in njegovih izdelkov. Nazadnje je prevladala, zdaj lahko že z gotovostjo trdimo, najboljša ideja, da naj naš razstavni prostor izgleda kot stara-trdna gorenjska kmečka domačija. S to postavitvijo smo želeli poudariti tradicijo in trdnost podjetja Color; na vseh razstavljenih delih (hiša, senik, klop, pohištvo,...) pa prikazati možnosti uporabe našega širokega proizvodnega programa. Postavitev je izdelala firma Lik Ljubljana v sodelovanju z 1,2,3 designom iz Nove Gorice. Zaradi časovne stiske, saj je bil dokočen dogovor sklenjen tik pred zdajci, tudi sami nismo točno vedeli, kako bo zadeva izgledala; tako smo šele na sejmu opazili določene pomanjkljivosti in preslabo izkoriščene možnosti razstavljenih predmetov. Prisluhnili pa smo tudi dobronamernim kritikam. Veliko pa je bilo res iskrenih pohval in navdušenja nad našim »štantom«. Res smo bili po nekaj letih spet med najlepšimi in najizvirnejšimi, saj smo poudarili slovensko identiteto in našo avtohtonost. Obiskovalcev je bilo več kot prejšnja leta, pomembno pa je, da so se tudi ustavili pri nas. Eni s konkretnimi problemi, drugi pa zato, da nas samo pohvalijo, si ogledajo staro skrinjo ali vprašajo, če prodajamo tudi skodle. Vendar je bil namen dosežen. Ljudje so se ustavljali in v prijaznem pogovoru zvedeli marsikaj o naših bar-

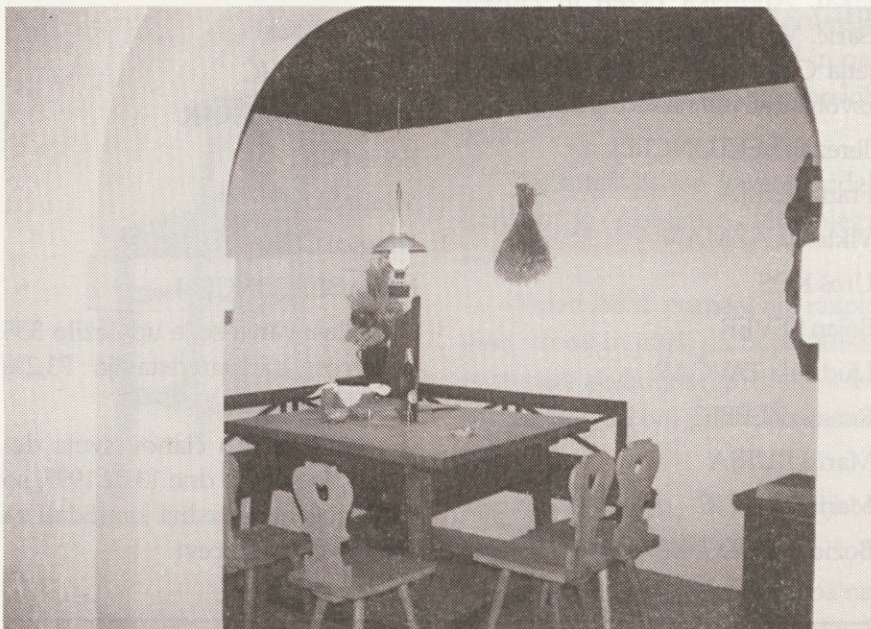
vah. Spomnili so se, da imajo doma leseno vrtno garnituro, staro pohištvo in še mnoge druge stvari, ki jih je potrebno zaščititi. Upamo da smo jim bili z našimi nasveti v pomoč pri odločitvi, katere barve bodo uporabili.

T. R.

SEJEM ALPE-ADRIA
DOM

4. - 9. 3.

Naša izba je bila deležna velikega občudovanja in pohval, hkrati pa je bila prostor za prijetne pogovore. Celotno podobo so dopolnili tradicionalni slovenski priborški - orehi, suho sadje in medica.

"Kako zaščititi leseno ograjo, kaj bo najboljše za ostreže"
"Vzemite LESOL" Les vam bo zaščitil pred plesnijo, insekti, pred učinki sonca, dežja, vlage in mraza, hkrati pa dal lesu še dekorativen izgled."

SEJEM ALPE-ADRIA

LJUBLJANSKI SEJEM

Ljubljanski sejem d.d.

Sejem bil je živ. Predvsem dopoldne od 10. do 12. ure, ko so nas obiskali poslovneži in popoldne od 16. do 19. ure v času družinskih obiskov.

Hostesa v gorenjski narodni noši, pravi gorenjski nageljni in nekaj predmetov iz slovenske kulturne dediščine je prispevalo k občutku domačnosti in topline.

ZAHVALA

Sredi nedokončanega dela in neizpeljanih zamisli je odšel od nas.

Ob boleči izgubi mojega nenadomestljivega očeta se zahvaljujem vsem sodelavcem, ki ste z darovanim cvetjem, svečami, izraženim ustnim in pisnim sožaljem ter prisotnostjo na njegovi zadnji poti prispevali, da je bilo njegovo slovo veličastno.

Jasna Jurgele

ZAHVALA

Ob tragični izgubi ljubljenega moža se iskreno zahvaljujem vsem sodelavkam in sodelavcem za izrečena pisna in ustna sožalja, za darovano cvetje in sveče.

Hvala vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti.

Najlepša hvala vsem za nesebično pomoč, ki ste mi jo nudili v tem težkem času.

Jana Debeljak

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega dragega moža in očeta Ivana, se iskreno zahvaljujemo vsem sodelavcem za izraze sožalja, prineseno cvetje, denarno pomoč in za pospremitvev na poslednji poti do večnega počivališča na Žalah.

Vsem hvala!

Družina Martinovič

VOGEL NAŠ VSAKOLETNI

*Je čas sonca in čas dežja,
je sneg in je led,
so hrepenenja in pričakovanja-
v obeh je življenje,
ki je neponovljivo v svoji enkratnosti,
spremembah in sanjah.
Ko rečeš - bil sem,
si obrnil list svojega in tvojega včeraj.
Zato upri oči v jutri - z ljubeznijo v
srcu,
do sebe in do tistih,
ki ti križajo pot na srečanjih trenutkov...*

Takole kar preveč poetično se je zapisalo dežurnemu v primopredajno knjigo ob zaključku enotedenskega bivanja dobrih 1000 metrov nad Bohinjskim jezerom.

Čas ljubljanskih počitnic je gostil več kot dvajset domačih in njih dobrih znancev, med katerimi so prevladovali manjši in večji otroci (mednje spadamo kdaj pa kdaj tudi odrasli).

Življenje je hitro prav zaradi svoje spremenljivosti. Glavna značilnost dopusta, oddiha pa je prav gotovo sprememba. Človek jo potrebuje kakor zrak, vodo, hrano.

Skupno druženje v naši koči ima tudi svoje dolžnosti; mednje

COLOR 8

vsekakor spada udeležba na tradicionalnih tekmovanjih, kot sta: preizkušnja v dričanju na t.i. smetišnah v parih na izpadanje in večerno prvenstvo v skokih na velikanki ob koči.

Prvo smo izvedli v viharju s sunki vetra 80 in več km/uro ter ledenim dežjem, ki pa ni oviral zaigranih tekmovalcev. Pri skokih, katere je spremljal čudovito obarvan sončni zahod, je podpisanemu

prvič vzel mero naelektreni Milan. Boj je bil hud in izenačen, dolžine pa krajše zaradi skromne zaletne hitrosti.

Minil je teden, kot bi mignil in spustili smo se med dolžnosti in naloge za izkušnjo bogatejši, za doživetja srečnejši.

In še misel, ki sem jo pred leti prebral na obledeli spominski plošči nekje v Kmniških.

Zakaj želiš v višave?

Da zdrobim okove, ki me vklepajo v nižave!

frane

KOŠARKA

V novih belih dresih, z grbom Color Medvode na prsih, smo se košarkarji športnega društva Color pogumno udeležili tekmovanja v medvoški košarkarski ligi 96. Med dvanajstimi moštvi smo zasedli solidno šesto mesto. Tekme so bile igrane ob sredah popoldne meseca maja in septembra. Med gledalci je bilo na žalost najmanj navijačev Colorja. Škoda, ker so bili prikrajšani za obilico športnih užitkov in razburljivih končnih tekem, kot je bila Color : Avtostroj.

»Igra se zadnjih deset sekund, izgubljam za 3 točke. V obrambi si priborimo žogo in smo v hitrem nasprotnem napadu. Podaja gre do osamljenega Bojana, ki meče trojko in žal zgreši. Sekunde neusmiljeno tečejo. Žoga se odbija od obroča. Željko jo z odbojko vrne za črto do Damirja. Sledi hiter ostrostrelski met in zaslišimo sireno, ki oznanja konec tekme. Žoga pa potuje, potuje in zadeva v polno, kar pomeni izenačenje izida. V podaljšku z večjo moralno in voljo premagamo veliko boljšo ekipo, ki je večkratni zmagovalec lige.«

Razburljivo, ni kaj! Za gledalca, navijača Colorja je to večji užitek kot obisk tekme Olimpija : Republika, kjer je izida na koncu 135 : 56.

Trenutno se pripravljamo na sezono 97. Tekme bodo igrane na igrišču TVD Partizan. O terminih boste obveščeni na oglasnih deskah. V upanju, da se vidimo ob igrišču, dragi sodelavci, vas pristrčno pozdravljamo.

Vaši košarkarji

Ž.

KEGLJAŠKI VEČER

December je mesec, ko se v različnih druščinah v okviru raznih dejavnosti poslavljamo od tekočega leta, ko ugotavljamo, da je minilo hitro, morda kar prehitro.

Kegljači imamo vsako leto že kar tradicionalno srečanje zadnje delovno sredo v decembru. Letos je to bilo 18. decembra, ob 7. uri zvečer, kot običajno, na kegljišču HIDRO v Medvodah.

Mnogim je sistem tekmovanja na tem zabavnem srečanju poznan. Za nove sodelavce, katerih je kar nekaj med nami, in za tiste, ki se tega srečanja niso še nikoli udeležili, pa bi se radi pridružili tej družini, pa nekaj več besed o tem.

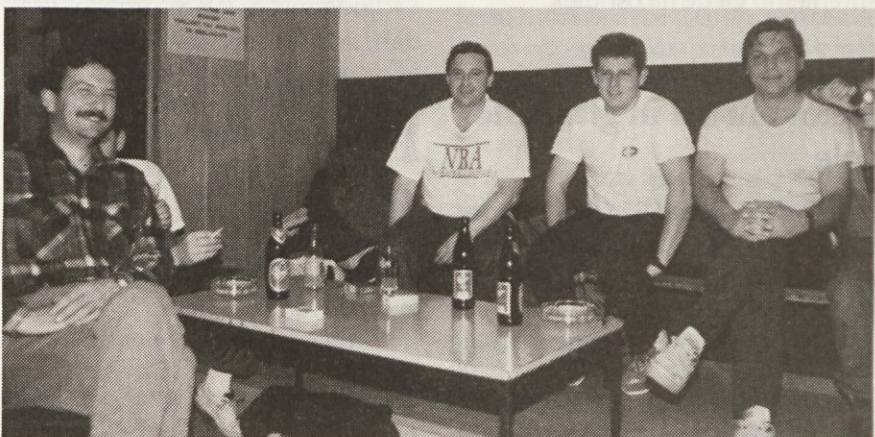
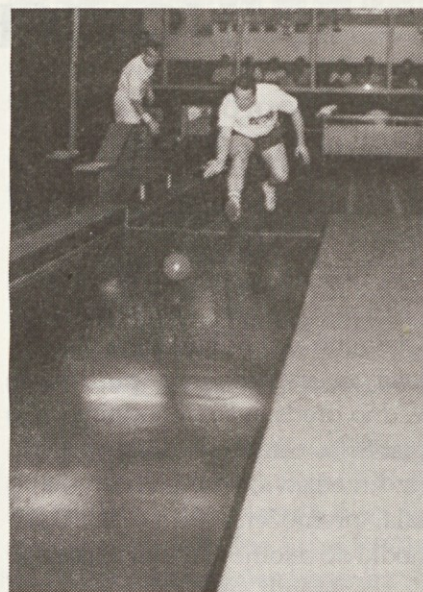
Na kegljišču smo se zbirali od 7. ure zvečer dalje, zbralo se nas je kar 26. Vsak udeleženec je vrgel 50 lučajev, 25 na polno in 50 na čiščenje, nekateri z vso resnostjo in zagnanostjo, da jim je s čela kar pot kapljal, nekateri bolj lahkotno, da si ne bi pred novoletnim plesom preveč mišic utrudili. Bilo je nekje okoli 10. ure, ko smo končali, ne preveč utrujeni, vsi pa zadovoljni. Neutrudni Miro je ob Andrejevi asistenci vse rezultate pazljivo zapisoval, nato pa smo napisali imena moških udeležencev na majhne lističe, katere smo zvali kot srečke in jih vrgli v črno vrečko. Črna barva ne pomeni nič posebnega, druge vrečke pač nismo imeli. Potem pa smo predstavnice nežnega spola, ki smo običajno v manjšini, druga za drugo segle v to skrivnostno vrečko. Vsaka si je prižrebala enega tekmovalnega partnerja. Rezultate je spet Miro pridno sešteval, kajti šele rezultati parov formirajo vrstni red. Andrej je z malo treme, ker pač ni rojen funkcionar, in z veliko zadovoljstva ob taki številni prisotnosti pričel s slavnostno razglasitvijo rezultatov, ob kateri so si »novoletni kegljaški pari« iz velike kartonske škatle izbrali, tokrat brez srečke, še majhna presenečenja, skromna darila, ki jih

prispevajo prijazni sponzorji, med katerimi so poleg COLOR-ja tudi naši poslovni partnerji PETROL, FITRADE, SLOVENICA.

Prvi trije pari, katerim se je sreča najbolj nasmehnila, Majda in Janez, Vida in Miro ter Janja in Miran, so se zadovoljni nasmehnili še fotografu Damjanu.

Pa še pivo in sendvič, valček in polka, in ob prijetnem klepetu se je iztekel zadnji skupni večer kegljaške družine.

Vida

Osnutek proračuna občine za leto 1997

Realizacija proračuna v letu 1996 je bila v višini 735,3 mio Sit, za leto 1997 pa se predvideva v višini 753,6 mio Sit, kar pomeni 2,5% več. Glavnino prihodkov, ki je namenjena za zagotovljeno porabo, še vedno predstavlja dohodnina, to je cca. 85%, ostalo pa še drugi davki (iz kmetijstva, iz dejavnosti, kapitala, premoženja itd.). Ostali prihodki do celotne vsote pa izhajajo še iz prenešenih sredstev, taks, spremembe namembnosti zemljišč, nadomestil za uporabo stavbnih zemljišč itd.

Na odhodkovni strani se večino prihodkov porabi z zagotovljeno porabo v višini cca. 82%. Ta pa v glavnem predstavlja stroške občinske uprave in sveta, krajevnih skupnosti, družbenih dejavnosti (izobraževanje, otroško varstvo, kultura, zdravstvo, šport) komunale, požarno varnost itd. Poleg tega še nekaj sredstev ostane za drugo porabo, ki v glavnem predstavlja kmetijski program, investicije v komunalo, turizem in drugo.

Občinski svetniki in njegove komisije oziroma odbori so na osnutek podali kar nekaj pripomb, saj bi vsak želel več denarja za svoj »program«, kar pomeni, da bo predlagatelj, to je župan, imel kar veliko dela za uskladitev, kar zopet pomeni, da bo znotraj razdelitve v predlogu lahko prišlo do večjih sprememb glede na osnutek.

Odlok o ustanovitvi osnovnih šol in glasbene šole

V prejšnji številki CI je bila podana informacija, da je Občinski svet na prejšnji seji omenjene odloke (razen odlok o VVZ) zavrnil zaradi šolskih okoliščin, ki niso bili po volji občanov.

Večino tega problema je bilo

rešeno v cilju želja občanov, o delu pa so se odločili še svetniki, tako da so vsi odloki sprejeti.

V zvezi z glasbeno šolo je bilo ponovno podana pobuda o organizaciji lastne šole. Proti temu nastopa Ministrstvo za šolstvo in šport z utemeljitvijo, da ne izpolnjujemo ustreznih pogojev (zadostno število učencev in strukturo instrumentov, prostorske pogoje itd.).

Stroški opremljanja stavbnega zemljišča

V bivši občini Ljubljana-Šiška je

veljal odlok, da je glede na območje zazidljivega zemljišča možno omenjene stroške zmanjšati do 60% od osnovnega izračuna. Glede na reorganizacijo občin se je omenjeni odlok avtomatsko prenesel na Občino Medvode.

Predlog župana je, da se odlok menja in popust postopoma v štirih letih odpravi. Svetniki bodo o tem sklepali drugič.

A.I.

ABECEDA...

Ali smejo topoumneži ostro kritizirati?

Brž, ko se je v njem prebudil talent, je zaspal na lovorikah.

Cene mesa so že take, da si tudi psi ne morejo privoščiti posejanja pred mesnico.

Če bi ljudje naredili vse, kar sklenejo, bi bilo še veliko slabše, kot je.

Denar človeka pokvari, vendar se tudi pokvarjen zelo dolgo obdrži.

Ena največjih laži, ki jih vsem ljudem po svetu trobijo vsak dan, se glasi takole: »Ljudje imajo pravico vedeti resnico!«

Formalist je človek, ki ti postane prijatelj, čeprav od tega nima nobene koristi.

Gorenjci so se naučili plavati okoli leta 1300, ko so začeli pobirati mostnino.

Hotel sem v lokal, v katerem strežejo gole natakariče. Niso mi

pustili vstopiti, ker nisem imel smokinga.

Informacije iz druge roke največ povedo o drugi roki.

Jedrske odpadke bi lahko shranjevali v prazne glave. Iz njih nikoli nič ne pride.

Ko sem jo spoznal, sem jo gledal kot boga! Po poroki pa se samo še križam.

Lahko se je s pametnim človekom pogovarjati neumnosti, težko pa z neumnim pametno.

Med tistimi, ki so brez hrbtenice, je veliko kač.

Na koncu denarja mi ostane še veliko meseca.

Opica ima kosmato kožo in čisto vest. Človek ima čisto kožo in kosmato vest.

Pod mikroskopom so vse stvari velike, zanimive in nevarne.

Izposojeno od Evgena Juriča

ZA JUŽNIMI OBZORJI

nadaljevanje iz prejšnje številke

Povratek v sončnem dopoldnevu mine gladko in ob pol dvanajstih smo vsi nazaj pri šotorih. Ko podereva šotor, pripravim nahrbtnik in se sam napotim proti dolini. Z ledenika vleče strupeno mrzel veter in zato mi kljub hitri hoji ni vroče. Ko sem že globoko spodaj, srečam indijanskega nosača Rodriga z velikim nahrbtnikom, malo poklepetava in ko vidim njegov polomljen in zvezan cepin, mu podarim svojega. Najprej kar ne more verjeti, potem pa se ves srečen zahvaljuje:

"Muchas gracias para su regalo, lo tan necesito, vaya con dios, señor!" (najlepša hvala za vaše darilo, ki ga res potrebujem, bog z vami, gospod)

Dobre volje kmalu pridem v zavetišče pri jezeru Zongo, kjer nekaj prijateljev že pije pivo, sam pa prehlajen in izsušen kot sem, enega za drugim popijem šest vročih čajev s prgiščem aspirinov. V La Paz pridemo pozno zvečer in sestradana kot sva, s Zurbriggom v bližnjem lokalju gladko zmaževa velikega, lepo zapečenega piščanca, z obilo pečene krompirja in vse to zalijeva s steklenico črnega čilskega vina.

Coroica

Klemen gre s Primožem in Matjažem osvojiti še Ilimani, prehlajeni del odprave (14 članov) pa se rajši odloči za na 200km dolg izlet v džunglo. Z majhnim avtobusom se zapeljemo preko 4700m visokega sedla Cumbre proti majhnim vasi, ki sredi tropske vegetacije, visi na strmih pobočju na robu deževnega pragozda. Vožnja po cesti do tja je enkratna avantura, ki jo bom skušal na kratko opisati.

V nekaj urah vožnje po solidni asfaltni cesti, se ta prelevi v ozko makadamsko, ki vodi navzdol po skoraj navpičnem pobočju globoke in široke doline. Na več mestih je cesta vsekana v navpično skalo in preko nas padajo slapovi vode. Šofer, ki hoče oprati avto, pod curki vode ustavlja avto in voda bobni po strehi. Ker je cestišče široko le za eno težje vozilo, so ob številnih ovinkih najbolj dramatična srečanja.

Tisti, ki se vzpenja ima prednost in mi, ki se spuščamo, se kljub temu, da smo na desni, umikamo na skrajni zunanji rob cestišča (do zadnjega centimetra) in spuščamo mimo dvajset tonske Volvojeve kamione, ki iz selve (pragozd) vozijo les, sadje in drugo. Ko vprašam šoferja avtobusa, kako more zaupati z gramozom posutemu neutrjenemu robu ceste, na katerega skrajni rob zapelje ob vsakem srečanju, se mi kisló nasmehne in odvrne, da ni druge možnosti.

Vsakih nekaj sto metrov stoji ob cesti nekaj križev v spomin nesrečnim voznikom, ki so zgrmeli v zeleno brezno pod cesto. Nekje na sredi osemdeset kilometrskega pobočja stoji ob cesti majhna koliba, zatočišče človeškega semaforja. Možakar drži v roki velika loparja prekrita z zelenim in rdečim papirjem ter na nevarnem nepreglednem ovinku ureja promet, potem pobere napitnino. Ker se hitro spuščamo proti 1500 m, je vegetacija vse bujnejša in počasi postane tropska, s stene nad cesto visi neprehodna zelena

zavesa ljan, ogromnih praproti in čudovitih cvetov vijoličnih ter rdečih orhidej. Končno pridemo v Coroico, ki je pravi tropski sadni vrt - na obeh straneh ceste se sklanjajo nad nas palme banan. Povsod se šibijo grmi pomaranč, mandarin in drugega, vsega mogočega sadja.

Kraj so ustanovili že konkvistadorji, ki so se, navajeni tople Anadaluzije, hodili sem dol gret iz hladnega La Paza. S sabo so pripeljali črne sužnje, ki so jim garali na plantažah, sami pa so morali braniti kraj pred nenehnimi napadi divjih džungelskih plemen. Tako sedaj na umazanih ulicah Coroico srečujemo ljudi treh ras in vse možne kombinacije; mulate, kreole, mestice.

Globoko spodaj pod vasjo, v tropskem pragozdu šumi reka Coroico, pritok velike reke Beni, ob kateri stoji gospodarsko središče regije, Santa Ana. V spremstvu vodiča, ki zna le nekaj angleških besed in od teh je najbolj pogosta "for example", se napotimo navzdol k reki. Vse okrog nas se drevesa šibijo pod pomarančami, ki zrele padajo na tla in tam gnijejo. Ko mimo njih grmičja koke prideva do palme s papajami, ki so zrele, si s Zurbriggom eno odreževa ter se do sitega najeva slastnega rumeno-rdečega mesa. Med iskanjem mandarin opazimo tanke, rumeno zelene kače, za katere vodnik For example ves prestrašen ugotovi, da so zelo strupene. Pravi, da večkrat pičijo obiralce koke, ki se lahko rešijo le tako, da si hitro odsekajo prst. Ob tem nas veselje do sadja hitro mine.

Po enurni hoji vsi prepoteni in opikani od drobnih mušic pridemo do reke in iščemo primerno mesto za kopanje. Vodnik nas pripelje, do mesta, kjer se struga zoži v skalnato sotesko preko katere vodi razmajna brv. Ker sem že prej v Coroico malo neprevidno stavil, da bom za štiri "flaše pira" skočil v vodo, poskušam stavo dobiti. Vodnika vprašam: "Se puede saltar, esta la agua bastante honda?" (Ali je voda dovolj globoka za skok?) Ko mi pritrdi, stisnem zobe in se poženem na glavo v motne vrtnice globoko spodaj. Voda je prijetno osvežujoča in kmalu se mi pridruži še nekaj prepotnih članov odprave. Med tem, ko uživamo v kopanju, pride od nekje šofer avtobusa povedat, da se mu je pokvaril motor, ki pa bo v eni uri popravljen. Tista ura se je potegnila v osem ur, ki smo jih prebili v prahu na pragozdni cesti, ob kolibi v kateri živi uboga mlada indijanka z dvema majhnima otročkoma. Nekdo ji je pripeljal gajbico piva, ki ga nam prodaja in ga toplega kot čaj, počasi žulimo in z njim spiramo po grlu prah, v katerega nas nenehno zavijajo kamioni, ki vozijo mimo. V dolgih urah, ko se dolgočasimo, ima ženska dosti opraviti: skopa sebe in otroka v potočku, ki se nedaleč stran izliva v reko, v glinasti peči speče hlebčke dišečega kruha in naseka velike palmove liste s katerimi postelje otrokoma. Pozno zvečer se naveličamo prahu ter se z velikim kamionom odpeljemo v oddaljeno vasico, kjer praviljajo naš avtobus. Ker v tem ne uspeje, se šele naslednjega jutra z drugim avtom, zbiti kot psi pripeljemo nazaj v La Paz ter popadamo v sen.

Čile

Vožnja iz La Paza v Arico je potekala podobno kot tista v odličnem srbskem filmu "Ko to tamo pjeva", le da je naša namesto po prijazni Vojvodini potekala 4200m visoko po ledenih planjavah bolivijskega Altiplana. V razpadajoč avtobus se zbašemo ob desetih zvečer in po enurni zamudi odinemo. Kmalu ugotovimo, zakaj je tistih nekaj domačinov prineslo s seboj debele volnene odeje - avtobus kljub hudemu mrazu, v zimskih nočeh na visoki planoti pade živo

srebro do minus deset stopinj celzija, nima gretja. Ker nas o razmerah med vožnjo niti vsiljivo prijazni postajni uslužbenci, niti voznika avtobusa niso opozorili, smo naše spalne vreče pustili v nahrbtnikih, ti pa so bili v prtljajniku. Da pa bi bila mera polna, po dveh urah vožnje šofer ustavi avtobus in s sovoznikom se zavita v debele odeje spravita spat do štirih zjutraj. Preklinjajoč potegnem iz potovalke trenirke, jih navlečem nase ter drgetajoč v mrazu čakam jutra.

Ko ob petih pridemo na bolivijsko mejo, še vse spi in dve uri traja, da nam bustast, napol nepismen policaj, ki se celo poskuša norčevati iz naših "ruskih" priimkov, požigosa potne liste. Ko mu v španščini pojasnim, da nismo Rusi ter da se pri nas do tujcev lepše obnašamo, me le zabodeno sovražno gleda.

Nekaj kilometrov naprej pridemo na čilsko mejo in čakajoč, da odprejo mejo, občudujemo mrzlo pokrajino, ki nas obdaja. Na obeh straneh široke kotline se dvigata dva mogočna zasnežena ognjenika. Desni, ki miruje, je 6400m visok Parinakota, na levi pa enako visok Sajama v četrtinskih razmakih bruha bele oblake vodnih par in zvepla. Pod Parinakoto se razprostira veliko plitko jezero, ob čigar zamrzlih bregovih se pase velika čreda lam in alpak. Velik plakat nas opozarja, da je v izogib sankcijam, prepovedan uvoz vsakovrstne hrane. Opozorilo vzamem resno in razdelim hlebec sira ter nekaj žemelj med lačne prijatelje. Kako prav sem napravil ugotovim malo kasneje, ko sanitarni policist v Zurbriggovi potovalki najde utajen sir in ga mu med zmerjanjem in grožnjami vrže v koš. Končno po nekajurnem čakanju, razkladanju in ponovnem nakladanju prtljage zapustimo mejni prehod in začne se vožnja skozi izjemno surovo puščavo Atacama. Po dolgem vijuganju skozi puščavo in še nekaj postankih, pridemo pozno popoldne v čudovito obmorsko letovišče, Arico. V bistvu leži mesto v puščavi, ki sega prav do morja toda z namakanjem so ga spremenili v subtropski park poln zelenja, palm in cvetočega grmičja. Takoj na postaji nam prijazna gospa ponudi poceni prenočišča (\$\$ za noč) v svoji preprosti toda prijazni hiši ob obali. Sprememba podnebja, prijetno mesto, dobra hrana in pijača ter obilo lepih deklet na ulicah, nas vse navdušita in resnično uživamo. Dohtar ženi, ki ga nekaj gnjavi po telefonu, jezno zagrozi, da bo ostal kar v Čilu, kasneje ob steklenici vina pa čisto resno razglabljava o tem, da bi prišla v Čile preživljati penzion.

V telefonskem razgovoru z La Pazom izvemo, da so medtem trije člani odprave splezali na 6440m visok Ilimani, odkoder je Klemen srečno poletel z jadralnim padalom. Bravo Klemen, veliko dejanje!

Naslednjega dne se v ranem jutru podam na dolg tek ob Pacifiku, in včasih me ošvrkne hladna pena mogočnih valov, ki butajo pod cesto. Podoživljam pravkar doživeto iz Peruja in Bolivije ter štejem dneve do vrnitve domov. Preostalo nam je še obisk globokega kanjona reke Colce, morda tudi otoki Bolestras pri Pisacu.

Na skalnatem pomolu ob cesti sedi jata velikih pelikanov in me zvedavo opazuje, jaz pa kar tečem in tečem...

Večino stroškov odprave so prispevali udeleženci sami, s svojimi prispevki pa so nam pomagala naslednja podjetja, ustanove in posamezniki: Kompas MTS, Infonet, COLOR Medvode, Studio marketing, Arboretum, Živila Kranj, Ford Kaposi, Jantar, IPIS, Obrtna zbornica Kranj, LEK Ljubljana, Občina Cerklje, Občina Kranj, Boltez Jože, Procommerce in PD Kranj. Vsem se za pomoč iskreno zahvaljujemo.

